

Ks. Antoni Skalba MS

Dębowiec

MARYJA, MATKA JEZUSA: JEJ ROLA I ZNACZENIE W ŻYCIU I MISJI OSOBY KONSEKROWANEJ.

6

PRÓBA SYNTEZY

WSTĘP

Boże macierzyństwo Maryi obejmuje tajemnicę Jej osoby i Jej misję¹. Będąc wiernym perspektywie w jakiej Sobór Watykański II postrzega tajemnicę i misję Maryi, postaramy się iść tą właśnie ścieżką: Tajemnica i misja Maryi w dziele zbawienia dokonany przez Jej Syna, Jezusa Chrystusa², Jej boskie i zbawcze dziewicze macierzyństwo. Założony temat u zacieśnia nam pole refleksji do roli i znaczenia Maryi w życiu i misji osoby konsekrowanej. Nasze opracowanie oprzemy głównie na nauce Soboru

---

1 Nuovo Dizionario di Mariologia, Salvatore Meo, Madre di Dio, s. 741.

2 Dz. cyt.

5. Maryja, Matka Jezusa...

Watykańskiego II i na ważniejszych dokumentach Magisterium Kościoła w interesującym nas temacie.

1. WPŁYW MARYI, MATKI BOŻEJ NA POCZĄTKI ŻYCIA KONSEKROWANEGO (ZAKONNEGO) I NA DUCHOWOŚĆ ZGROMADZEŃ ZAKONNYCH. RYS HISTORYCZNY.

Życie zakonne narodziło się z tego co istotne w samej Ewangelii, w nauce i dziele Jezusa Chrystusa. Bez Niego, Jego przykładu i nauczania, nie pojawiłaby się taka szczególna forma życia chrześcijańskiego. Tak właśnie Kościół rozumie powstanie i sens życia konsekrowanego w swoim łonie, „jako dar Boży, który Kościół otrzymał od swego Pana i z Jego łaski ustawicznie zachowuje”³.

Bardzo zwięźle mówi o pochodzeniu charyzmatu życia zakonnego *Evangelica Testificatio*, Pawła VI, gdy stwierdza, że ten charyzmat „w rzeczywistości pochodzi „nie z krwi” ani „z żądz ciała”, ani z postawy umysłu, kształtowanej na wzór tego świata, ale jest owocem Ducha Świętego, działającego zawsze w Kościele”⁴.

Historycznie rzecz ujmując, różne czynniki były przyczynami i warunkowaniami pojawienia się życia konsekrowanego: Słowo Boże, osoba i dzieło Jezusa Chrystusa, następnie pierwsza wspólnota apostołska w Jerozolimie (por. Dz 2, 42-47). Według nauki Kościoła, do tych czynników należy dodać osobę i przykład Maryi Dziewicy. Miała ona swój znaczący wpływ czy to na powstawanie życia konsekrowanego czy to na jego rozwój. Przede wszystkim dotyczyło to wspólnot żeńskich. Należałoby tu wskazać konsekrowane dziewice z pierwszych wieków Kościoła i ich styl życia. Świadectwa Ojców Kościoła ten wpływ i przykład osoby Matki Bożej potwierdzają – wymienia się tutaj między innymi Orygenes, Atanazego i Ambrożego.

---

3 LG, 43; PC 1.

4 ET, 11.

Życie konsekrowane ma swoją historię, swój rozwój i na początku nie można mówić o nim w sensie ścisłym, tak jak je określamy dzisiaj. Jednak to co jest esencjalne w życiu konsekrowanym istniało w nim od początku, a mianowicie: *całkowite oddanie siebie Bogu i konsekracja całej miłości i życia jedynemu oblubieńcowi Jezusowi Chrystusowi*. Od początku też, swój wpływ - w tym ruchu ascetycznym ucieczki od świata w celu życia wyłącznie dla Pana - wywiera i to w sposób zdecydowany, Dziewica Maryja, „mistrzyni dziewictwa” jak nazywa ją św. Ambroży w swoim *De institutione virginis*, (6, 45; PL. 16, 137).

W ciągu wieków, w miarę rozwoju w Kościele pobożności maryjnej, wpływ Maryi na życie konsekrowane będzie coraz większy. Wiele zakonów i zgromadzeń zakonnych w średniowieczu i w epoce nowożytnej będzie przypisywało swoje początki, rozwój i żywotność właśnie jakiejś specjalnej interwencji Dziewicy Maryi. Jest to fakt teologiczny, który podkreślają czy to legendy czy jawienia się Dziewicy Maryi. Miały one za cel wskazać interwencje Matki Bożej u początków danego instytutu. Wystarczy wymienić zakon Cystersów (rok 1098), Serwitów (r. 1233), a wśród zgromadzeń Klaretynów, Salezjanów, nie pomijając roli Maryi Dziewicy w naszym Zgromadzeniu, Księży Misjonarzy Matki Bożej z La Salette. Kontynuując nauczanie Soboru Watykańskiego o życiu konsekrowanym, Paweł VI wyraża przekonanie co do tego, że życie dziewiczej Matki Chrystusa stanowi jeden z fundamentów wartości i płodności czystości zachowanej z miłości do Boga w celibacie zakonnym⁵. Potwierdza tym samym naukę, którą Kościół nieustannie głosi. A Jan Paweł II w *Vita Consecrata* w imieniu wszystkich instytutów życia konsekrowanego stwierdza, „że obecność Maryi ma podstawowe znaczenie zarówno dla życia duchowego każdej osoby konsekrowanej, jak i dla spójności, jedności oraz wzrostu całej wspólnoty”⁶. Papież Benedykt XVI, przedstawia Maryję osobom konsekrowanym, między innymi, jako pomoc w wytrwaniu w wierze i w drodze do głębokiej wiary⁷.

---

5 ET, 15.

6 VC, 28.

7 Benedykt XVI, Przemówienie podczas spotkania z zakonnikami, zakonnicami, seminarzystami i przedstawicielami ruchów kościelnych na Jasnej Górze. 26 maja 2006 – Częstochowa.

5. Maryja, Matka Jezusa...

---

2. MARYJA WZOREM I OBRAZEM ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Ostateczną normą życia konsekrowanego jest droga i naśladowanie Jezusa tak jak proponują to Ewangelie⁸. Miejsce Maryi na drodze naśladowania Jezusa przynależy się Jej z faktu, że Ona „przyjęła Jego słowa i wprowadziła je w czyn, że Jej działanie było ożywione miłością i wolą służenia, że okazała się pierwszą i najdoskonalszą Uczennicą Chrystusa, a to z pewnością ma powszechną i trwałą wartość wzoru”⁹.

Kościół w swoim nauczaniu proponuje osobom konsekrowanym Maryję jako wzór i ideał ich życia poświęconego całkowicie służbie Bogu i bliźniemu¹⁰. Należy podkreślić, że Maryja najczęściej jest przedstawiana w historii pobożności właśnie jako przykład. Również Sobór Watykański II i późniejsze dokumenty Magisterium podkreślają rolę przykładu Maryi w Jej nierozłącznej jedności z dziełem zbawienia dokonany przez jej Syna. Nazywają Ją „żywym wzorem dla wszystkich osób konsekrowanych”¹¹. Na podobieństwo Chrystusa, Maryja jest „wzorem konsekracji zakonnej” w jej spełnieniu się konkretnym i egzystencjalnym.

Maryja, ukazana jest także w dokumentach Magisterium jako wzór świętości i wzór życia konsekrowanego: Ta, która wyprasza niezmienną radość z bliskości Jezusa i życia tylko dla Niego; jest Tą, która uczy i daje „macierzyńskie uczucie, które winno ożywiać wszystkich współpracujących dla odrodzenia ludzi w apostołskim posłannictwie Kościoła”¹².

W *Marialis Cultus*, Pawła VI, Maryja jest zaproponowana jako wzór tej postawy z jaką Kościół sprawuje święte tajemnice i nimi żyje. Mowa jest więc o Maryi jako *Dziewicy słuchającej*, która z wiarą przyjęła słowo Boże i rozważa je w sercu swoim; Maryja jako „Dziewica modląca się”, wznosząca swoją pieśń chwały i dziękczynienia (Magnificat), czym uczy cały Kościół jak należy się modlić i wychwalać dzieła Boże; *Dziewica pro-*

---

8 PC, 2.

9 MC, 35.

10 MC, 14; PC, 25); Ordo professionis religiosae, 57.67.

11 PC, 25.

12 ET, 56.

sząca, wstawia się pokornie za ludźmi w Kanie Galilejskiej, sprawia tym uzyskanie od Syna łaski niebieskiej. Trwa także na modlitwie z Apostołami w Wieczerniku; *Dziewica rodząca*, która zrodziła Chrystusa i nadal rodzi nowe dzieci Boże poprzez Kościół i w Kościele, w którym przedłużone jest Jej dziewicze macierzyństwo; *Dziewica ofiarująca*, która ofiarowała swego Syna w świątyni i odnowiła tę ofiarę u stóp krzyża¹³. W ten sposób Paweł VI przedstawia Maryję wszystkim chrześcijanom, jako matkę duchową, której postawy ducha i serca mamy nabywać, naśladować ją, aby czynić z naszego życia ofiarę chwały dla Boga, angażując nasze życie dla kultu należnego tylko Bogu¹⁴. Nie ulega wątpliwości, że postawy Maryi o których mowa, są niezbędne i konieczne z nowego tytułu i w nowy sposób dla tych, którzy całe swoje życie oddali dla Boga i Jego Królestwa.

Dla Jana Pawła II Maryja jest przykładem doskonałej konsekracji, w której wyraża się Jej pełna przynależność do Boga i całkowite oddanie się Jemu¹⁵. Przypomina osobom konsekrowanym o „pierwszeństwie Bożej inicjatywy” w ich życiu i jest też wzorem przyjęcia łaski przez człowieka. Życie konsekrowane to droga za i z Jezusem, Maryja jest mistrzynią trwania przy Chrystusie w bezwarunkowej wierności i nieustannej służby¹⁶.

Jan Paweł II mówiąc o trynitarnym charakterze chrześcijańskiego życia przedstawia osobom konsekrowanym Maryję jako *wzór konsekracji Ojcu* do Którego należy inicjatywa zbawienia i powołania, dalej jako *wzór jedności z Synem* w drodze całkowitego upodobnienia się do Niego oraz *wzór uległości Duchowi Świętemu* pod którego „przewodnictwem idą drogą nieustannego oczyszczenia, stając się stopniowo osobami ukształtowanymi na wzór Chrystusa” (VC 19). Przyłgnąć do Chrystusa, do Jego życia w ubóstwie i dziewictwie, dla osoby konsekrowanej oznacza także naśladować życie Maryi (VC, 28).

Z boskiego macierzyństwa Maryi i nowego macierzyństwa, które zostało powierzone Maryi na Kalwarii, Jan Paweł II wyprowadza wniosek i ukazuje Maryję jako *Matkę dla osoby konsekrowanej*. Na Kalwarii

---

13 MC, 17-20.

14 MC, 21.

15 VC, 28.

16 VC, 28.

5. Maryja, Matka Jezusa...

---

otrzymała nas, wszystkich chrześcijan, jako dzieci. I to macierzyństwo ma szczególną wartość dla kogoś, kto całkowicie oddaje swe życie Chrystusowi. Słowa skierowane kiedyś do Jana: „Oto Matka twoja”, zyskują „wyjątkową głębię w życiu osoby konsekrowanej” (VC, 28). W powołaniu do życia konsekrowanego Papież dostrzega powołanie wraz z Janem, aby wziąć do siebie Maryję, kochać Ją i radykalnie naśladować, „zgodnie z naturą swego powołania”. W tym egzystencjalnym dialogu z Matką Jezusa, osoba konsekrowana doznaje w zamian od Maryi, Matki, „szczególnej macierzyńskiej dobroci”. Maryja, przez swoje wstawiennictwo, udziela osobie konsekrowanej „tej miłości, dzięki której może ona codziennie ofiarować życie dla Chrystusa” i może współpracować z Nim dla zbawienia świata. Synowska więź z Maryją, oto „uprzywilejowana droga wierności” otrzymanemu powołaniu oraz „najskuteczniejsza pomoc do wzrastania w nim i przeżywania go w pełni”.

3. TEOLOGICZNE ZNACZENIE PRZYKŁADU MARYI DZIEWICY

Mówiąc o teologicznym znaczeniu przykładu życia chrześcijańskiego jakim jest Maryja, Matka Jezusa, nie należy ograniczać jego znaczenia wyłącznie do wpływu zewnętrznego. Nie wystarczy patrzeć na Maryję jako na ideał jaśniejący blaskiem i cnotami, które wzbudzają podziw i pragnienie naśladowania. W przypadku Jej osoby to za mało. Owszem należy kontemplować i rozważać cnoty Maryi Dziewicy, aby czerpać z tego impuls do naśladowania Jej. Lecz nie na tym koniec. Przykład Maryi winien rodzić w nas postawy i dyspozycyjność sprzyjające działaniu Bożemu w nas, podobne do Jej postaw i dyspozycyjności. Chodzi tu o coś bardziej intymnego, głębszego niż zwykła kontemplacja Jej cnót. Przykład Maryi winien przynosić wewnętrzny skutek Jej uświęcającego wpływu na nasze serca. Ona tworzy i kształtuje w nas obraz Chrystusa, którego sama jest odbiciem. Wzniesła w nas, swoim uświęcającym wpływem, te cnoty i dary, które w Niej podziwiamy. Maryja jest osobą żyjącą, obecną w Kościele dzięki swojemu zjednoczeniu z Chrystusem i z Duchem Świętym. Dlatego

Jej działanie uświęcające dochodzi do nas i sprawia, że uczestniczymy w Jej czystości, w Jej oddaniu siebie, w Jej pokorze, w Jej uległości względem działania Bożego. Nie jest więc Maryja przykładem w sensie tylko zewnętrznym, lecz dzięki połączeniu z Synem i Jego Kościołem, oddziałuje na nas „wyciskając” w nas tę świętość, którą Ona sama posiada. Będąc pierwowzorem Kościoła „w porządku wiary, miłości i doskonałego zjednoczenia z Chrystusem”¹⁷, zrodziła na ziemi za sprawą Ducha Świętego Syna Boga Ojca, „którego Bóg ustanowił pierworodnym między wielu braćmi ... to znaczy między wiernymi w których zrodzeniu i wychowaniu współdziałała w macierzyńskiej miłości”¹⁸. Z tego to powodu również, jak dla wszystkich swoich dzieci, tak w sposób szczególny dla osób konsekrowanych, jest Ona znakiem obecności łaski, która uświęca i wywiera znaczący wpływ na duchowość osób konsekrowanych. Jest wzorem, który czyni nas uczestnikami Jej postaw i kształtuje nas na podobieństwo Chrystusa, który został w Niej wcześniej ukształtowany mocą Ducha Świętego¹⁹.

Istotne znaczenie tej prawdy dla wszystkich uczniów Chrystusa, podkreśla Paweł VI w adhortacji *Mariialis cultus*, gdy mówi, że „Kościół zawsze zalecał wiernym do naśladowania Najświętszą Maryję Pannę z pewnością nie z powodu rodzaju życia jakie prowadziła, a tym mniej warunków społeczno-kulturowych, w jakich Jej życie się rozwijało (...) lecz dlatego, że w określonej sytuacji swojego życia całkowicie i z poczuciem odpowiedzialności przyłączyła się do woli Bożej (...)”²⁰. Poza tym Maryja wyraża nadzieje i pragnienia naszych czasów i wszystkich epok: dialog z Bogiem, poczucie sensu życia, troskę o biednych i uciśnionych, głodnych, pozbawionych nadziei, ostatecznych, wyraża szczere pragnienie oddania siebie innym, radosną akceptację woli Bożej, pragnienie prawdy i szczerości, głębokiego życia duchowego, poświęcenia dla innych, pragnienie autentyczności życia²¹.

---

17 LG, 63.

18 Tamże.

19 Por. Dizionario Teologico della Vita Consecrata, Domiciano Fernandez Garcia, Maria, s. 939.

20 MC, 35.

21 Por. MC, 35-36; VC, 112.

5. Maryja, Matka Jezusa...

---

4. MARYJNY WYMIAR DUCHOWOŚCI ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Po tym co powiedzieliśmy o teologicznym znaczeniu przykładu Dziewicy Maryi i Jej roli szczególnej w życiu uczniów Chrystusa, spróbujmy przedstawić Jej rolę i znaczenie dla życia konsekrowanego.

„Maryja Dziewica jest uznawana i czczona jako prawdziwa Matka Boga i Odkupiciela. Dzięki temu darowi znacznie przewyższa wszystkie inne stworzenia, niebieskie i ziemskie”²². Jest „w rodzie Adama złączona ze wszystkimi ludźmi, którzy mają dostąpić zbawienia (...) jest, po prostu matką członków Chrystusa. Dlatego doznaje Ona czci jako najznakomitszy i całkiem szczególny członek Kościoła (...) a Kościół katolicki, pouczony przez Ducha Świętego, darzy Ją uczuciem dziecięcej miłości jako najmilszą Matkę”²³.

Nauczanie Magisterium Kościoła przedstawia nam wpływ macierzyństwa Maryi na życie osoby konsekrowanej, mówiąc o następujących rzeczywistościach:

a) Powołanie: to pierwszy i niezbywalny element dla życia konsekrowanego. Jest to powołanie szczególne na bazie powszechnego powołania do wiary, świętości i do naśladowania Chrystusa, które wypływa z sakramentu chrztu świętego. Kościół powołanie do życia konsekrowanego uważa za dar od Boga²⁴ i za szczególne powołanie²⁵. Łączy ono powołanego z Maryją, która była pierwsza wybrana i powołana do specjalnej misji. Bóg powołując, oczekuje na odpowiedź człowieka. Maryja jest jedyną osobą ludzką, która dała odpowiedź właściwą i doskonałą na Boże wezwanie. Jako Pośredniczka łask, Maryja oddziałuje na powołanie do życia konsekrowanego: jest wzorem, impulsem dla osoby konsekrowanej, aby odpowiedziała całkowicie, całą sobą na dar Pana. Ale także, jako Matka, przez swój wpływ, dąży do stworzenia w osobie konsekrowanej dyspozycji do

---

22 LG, 53.

23 Tamże.

24 LG, 43 i 47.

25 PC, 1 i 5.

doskonałego naśladowania Chrystusa. Maryja pociąga wiernych do Swojego Syna, wprowadza i zachęca do przyjęcia z miłością Jego Ofiary i do zdania się całkowicie na miłość Ojca. Wiele osób zawdzięcza powołanie do życia zakonnego właśnie Maryi Dziewicy.

b) Konsekracja: życie zakonne to „całkowite oddanie siebie na własność umiłowanemu nade wszystko Bogu”²⁶, a konsekracja to element podstawowy życia zakonnego. Na bazie chrztu św. konsekracja zakonna jest rodzajem wolnego i świadomego daru z siebie dla najwyższej miłości Boga. Maryja Dziewica, wybrana przez Boga, namaszczona i konsekrowana przez obecność Syna Bożego w Jej łonie w sposób szczególny jest pierwszą i najdoskonalej konsekrowaną Jezusowi spośród ludzi. Dlatego jest wzorem i pośredniczką łaski całkowitego bycia dla Boga i Jego Królestwa.

c) Naśladowanie Chrystusa, *sequela Christi*: jest to droga za Chrystusem, śladami Tego, który jest dziewiczy, ubogi i posłuszny aż do śmierci na krzyżu, przez którą to śmierć odkupił i nabył łaskę świętości dla ludzi²⁷. Maryja, na drodze za i z Chrystusem, stopniowo kształtowała się coraz bardziej na Jego wzór, aż do stania się Jego doskonałą uczennicą. Jej wiara, miłość i zjednoczenie z najgłębszymi pragnieniami Jezusa, są dla osoby konsekrowanej wzorem i skuteczną pomocą w nabywaniu tych samych dążeń, które były w Chrystusie Jezusie²⁸.

d) Rady ewangeliczne: naśladowanie Chrystusa ukonkretnia się w złożeniu trzech ślubów ubóstwa, czystości i posłuszeństwa. **Czystość** – osoba zakonna nie składa ślubu dziewictwa lecz czystości. Choć często mówiąc o ślubie czystości, używa się nazwy ślub dziewictwa, szczególnie w stosunku do kobiet. Mówiąc o Maryi mówimy zazwyczaj o Jej dziewictwie a nie o Jej czystości. Dziewictwo doskonałe zawiera całkowity dar osoby i poświęcenia siebie Bogu. Ono najlepiej oddaje istotę życia konse-

---

26 LG, 44.

27 Por. PC, 2.

28 Por. Flp 2, 1-11.

5. Maryja, Matka Jezusa...

krowanego. Maryja była od samego początku uważana jako pierwowzór i przykład dusz dziewiczych. Mistrzyni dziewic, źródło czystości dla tych, którzy się do Niej uciekają. Dotyczy to zarówno kobiet jak i mężczyzn. **Ubóstwo** – jest ono próbą wcielenia w naszą ludzką rzeczywistość ideału ogłoszonego przez Chrystusa i przez Niego spełnionego. Zawarty on jest w pierwszym Błogosławieństwie: *Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie* (Mt 5, 3). Ubóstwo ewangeliczne to środek do otrzymania wolności ducha. Nie może być utożsamiane z ubóstwem materialnym. Dla nas najwyższym przykładem ubóstwa jest Jezus Chrystus. Maryja idąc przez życie z Jezusem żyła ubóstwem zjednoczona ze swoim Synem. *Lumen Gentium* naucza, że Maryja „zajmuje pierwsze miejsce wśród pokornych i ubogich Pana, którzy z ufnością oczekują i dostępują od Niego zbawienia”²⁹. Pokorna służebnica Pana, przyjmuje w każdym momencie swojego życia wolę Bożą. Jej bogactwem było przyjęcie i rozważanie słowa Bożego w sercu. Wyznaje swoją nicość przed Bogiem. Akceptuje także ubóstwo rzeczywiste, kiedy warunki życia czy droga za Jezusem tego wymagały. Miała w sercu miłość do wszystkich ludzi, szczególnie do ubogich. **Posłuszeństwo** – to element podstawowy i niezbywalny w życiu konsekrowanym. Bez posłuszeństwa nie ma życia wspólnego, miłości i prawdziwego życia braterskiego. Każdy grzech rodzi rozdarcie i jest równocześnie nieposłuszeństwem wobec woli Boga. Posłuszeństwo łączy nas w sposób bardziej stały i pewny ze zbawczą wolą Boga. W tym naśladowujemy Chrystusa Jezusa, który przyszedł aby spełnić wolę Ojca. Maryja również, idąc za Jezusem odbyła własną drogę życia w posłuszeństwie Bogu. Od posłuszeństwa Przymierzu przez zachowanie prawa jako wierząca Żydówka, przez posłuszeństwo słowu Bożemu przy zwiastowaniu, rozważaniu go w swoim sercu i praktykowaniu go poprzez udział w męce i śmierci Syna, aż do posłuszeństwa przeżywanego w Kościele i z Kościołem, gdy trwała zjednoczona z Apostołami w których odkrywa obecnego Jej Syna Umarłego i Zmartwychwstałego³⁰. Dla Maryi tylko Bóg jest Panem Jej życia. Ona pokorna służebnica przyjmuje dobrowolnie

²⁹ LG, 55.

³⁰ Por. P. Franqusa, Maria, creyente judia, cristiana, eclesial, EphMar 39(1988), s. 229-276.

z pełnym poddaniem plan jaki Bóg ma względem Niej. Dlatego Maryja jest doskonałym wzorem i przykładem postawy i odpowiedzi ze strony osoby konsekrowanej na Boże wezwanie: „Zatem przyzwolenie, *fiat*, Maryi jest dla wszystkich chrześcijan pouczeniem i przykładem jak posłuszeństwo dla woli Ojca ma się stać drogą i pomocą dla świętości każdego”³¹.

5. WYMIAR KONTEMPLACYJNY ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Całe życie chrześcijańskie jest kontemplacją i działaniem. Obydwa elementy są podstawowymi dla życia zakonnego. Iść za Jezusem w życiu konsekrowanym oznacza naśladować Go w odosobnieniu, gdzie przeżywał intymną relację z Bogiem swoim Ojcem jak również łączyć się z Nim w Jego publicznym działaniu. Kościół upatruje w wymiarze kontemplacyjnym prawdziwy sekret odnowy życia konsekrowanego. Kontemplacja odnawia ducha, ponieważ prowadzi do znajomości Pana, a to z kolei umożliwia danie prawdziwego świadectwa życiem. Kontemplacja umożliwia usłyszenie Go, zobaczenie Go na własne oczy, wpatrywanie się w Niego, dotykane Go własnymi rękoma, aby następnie mocą tego doświadczenia dawać świadectwo, odkrywać zbawczy plan Boga w historii i być zdolnym do jego skutecznej realizacji i w sposób zrównoważony³².

Maryja jest przykładem i wyprasza łaskę osobom konsekrowanym zachowywania i rozważania w sercu Słowa Bożego. Postawy duchowe Maryi mają wielką wagę dla osób, które biorą udział w misji apostołskiej Kościoła. Maryja jest dla nich nie tylko wzorem ale celem i motywacją. Jej osoba, Jej postawy, Jej świętość, Jej dobrowolna współpraca ze zbawczym planem Boga, Jej uległość Duchowi Świętemu winny być dla osób konsekrowanych przedmiotem refleksji, kontemplacji, aby mogły je zaprowadzić do głębszej znajomości woli Boga i Jego mocy oraz do ścisłego złączenia

---

31 MC, 21.

32 Wymiar kontemplacyjny życia zakonnego, 30.

5. Maryja, Matka Jezusa...

---

z misją apostolską Kościoła. Cześć oddawana Maryi wzmacnia wymiar kontemplacyjny życia konsekrowanego.

ZAKOŃCZENIE

W *fiat* i w *Magnificat* Maryi życie konsekrowane odnajduje swój przykład i wyraz całkowitego zdania się na konsekrującą łaskę Boga. Z tego doświadczenia rodzi się radość, nadzieja i zaufanie. Dziewica Maryja, która w niebie doznaje już chwały co do ciała i duszy, jest dla całego Kościoła „znakiem niezachwianej nadziei i pociechy”³³. Świadomi jesteśmy, że powyższa prezentacja nie wyczerpuje tematu. Analiza pozostałych dokumentów Magisterium oraz dokumentów z międzynarodowych spotkań młodzieży zakonnej, sympozjów, które miały miejsce, czy opracowań, wniosłaby wiele interesujących wypowiedzi i uaktualnień w interesującym nas temacie. Naszym pragnieniem jest, aby ta skromna prezentacja mogła stać się przyczynkiem do pogłębienia naszej więzi z Matką Boga. Abyśmy, wpatrując się w Maryję, Matkę i Mistrzynię każdego z nas, mogli „postępować w sposób godny powołania jakim zostaliśmy wezwani” (por. Ef 4, 1).

Antoni Skalba MS

**MARY, MOTHER OF JESUS:
HER ROLE AND SIGNIFICANCE IN THE LIFE
OF THE CONSECRATED PERSON.
AN ATTEMPT AT SYNTHESIS**

SUMMARY

Consecrated life finds in the *fiat* and *Magnificat* pronounced by Mary an example of unconditional reliance on the consecrating grace of God. This experience generates joy, hope and confidence. The Virgin Mary who partakes already in the glory of God in heaven is for the entire Church a steadfast sign of hope and comfort. The author hopes that the article can help readers to deepen their relation with the Mother of God, so that everyone who fixes his eyes on Mary, Mother and Mistress, can „walk in a manner worthy of the calling with which he has been called” (Eph 4,1).

Ks. mgr lic. Antoni Skalba MS (ur. 1955 r.). Studia specjalistyczne z teologii duchowości odbył na Papieskim Instytucie Gregoriańskim (Rzym). Był prowincjał prowincji polskiej Misjonarzy Saletynów oraz radny generalny w Rzymie. Obecnie jest dyrektorem domu rekolekcyjnego w Dębowcu.